

USNESENÍ

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Danielou Břízovou Ratajovou, LL.M. ve věci

žalobce: P. K. narozený
bytem
zastoupený advokátkou Mgr. Blankou Vančurovou
sídlem Pardubická 91, 535 01 Přelouč

proti

žalované:

1. **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti ČR**, IČO: 00025429
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

2. **Česká republika - Ministerstvo vnitra**, IČO: 00007064
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

pro 44 806 432 Kč s přísl.

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Blance Vančurové, advokátce se sídlem Pardubická 91, 535 01 Přelouč, se přiznává odměna (včetně nákladů hotových výdajů) za zastupování žalobce ve výši 15 900 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobou došla soudu dne 29. 5. 2017 a jejím doplněním ze dne 7. 9. 2017 (v návaznosti na výzvu soudu usnesením ze dne 17. 8. 2017) a dále doplněním ze dne 14. 2. 2018 se žalobce domáhal po žalované (Ministerstvo spravedlnosti a Ministerstvo vnitra) zaplacení částky 44 806 432 Kč s příslušenstvím coby náhrady škody, která mu měla být způsobena (i) nesprávným úředním postupem Policie ČR – a (ii) nezákonným rozhodnutím, a to konkrétně rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou č. j. 4 C 167/92-535 ze dne 19. 5. 1998, který byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 11. 1999, č. j. 20 Co 563/98-588. Žalobce k tvrzenému nesprávnému úřednímu postupu Policie ČR konkrétně uvedl, že policisté dne nezasáhli, když je žalobce k tomuto vyzýval a nepomohli mu při „inventuře“ provozovny, kterou měl žalobce pronajatou, což vedlo k tomu, že bylo odcizeno jeho zboží, kterého se již nikdy nedomohl. Kdyby přitom Policie ČR zasáhla, tak by žalobci škoda nevznikla a žalobce by podnikal až do současnosti; nekonáním Policie ČR tedy vznikla žalobci škoda. Co se týče řízení vedeného u Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou pod sp. zn. 4 C 167/92, tak jeho předmětem byl požadavek žalobce na náhradu škody vzniklé odcizením zásob zboží a ušlého zisku proti k němuž došlo dne Okresní soud v Rychnově nad Kněžnou pak rozsudkem č. j. 4 C 167/92-535 přiznal žalobci náhradu škody ve výši neboť nebylo možné zjistit rozsah zboží, a tak daná částka byla určena na základě znaleckého posudku založeného na předpokladech ohledně množství zboží; zmíněný rozsudek byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 20 Co 563/98-588. Žalobce přitom nikdy nemohl dosáhnout zrušení předmětných

rozhodnutí, neboť o možnosti, resp. nepřipustnosti odvolání rozhodl sám Krajský soud v Hradci Králové.

2. Ze spisu zdejšího soudu sp. zn. [REDAKCE] soud zjistil, že žalobce se vůči žalované (ČR - Ministerstvo spravedlnosti) již domáhal zaplacení částky ve výši [REDAKCE] s příslušenstvím coby náhrady škody vzniklé nesprávným úředním postupem a nezákonným rozhodnutím Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou č. j. 4 C 167/92-535 ze dne 19. 5. 1998, který byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 11. 1999, č. j. 20 Co 563/98-588, kterými žalobci nebyl přiznán požadovaný ušlý zisk. **Rozsudkem ze dne [REDAKCE], č. j. [REDAKCE] zdejší soud dovodil, že žalobcem uplatněný nárok není po právu a žalobu zamítl.** Žalobce se tedy daného nároku domáhal proti žalované na základě shodných skutkových tvrzení, jako v nadepsaném řízení. **Z uvedeného je patrné, že se žalobce v nadepsaném řízení domáhal stejného nároku a proti stejnému subjektu jako v jiném řízení, v němž již bylo o dané věci rozhodnuto.**
3. Ze spisu vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE] pak soud zjistil, že žalobce se svou žalobou po žalované (ČR - Ministerstvo spravedlnosti) domáhal náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím a nesprávným úředním postupem, která mu dle jeho tvrzení měla být způsobena v řízení vedeném u Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou pod sp. zn. 4 C 167/92, v němž bylo rozsudkem č. j. 4 C 167/92-535 vyhověno žalobě žalobce na ušlý zisk pouze částečně, přičemž daný rozsudek byl rozsudek potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 11. 1999, č. j. 20 Co 563/98-588. Usnesením č. j. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] zdejší soud řízení zastavil z důvodu překážky pravomocně rozhoduté, a to s odkazem na shora uvedené řízení sp. zn. [REDAKCE].
4. Z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] soud zjistil, že Nejvyšší soud rozhodoval o dovolání žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne [REDAKCE] č. j. [REDAKCE] který navazoval na rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne [REDAKCE] č. j. [REDAKCE]. Předmětem daného řízení byl požadavek žalobce proti žalované (ČR - Ministerstvo vnitra) na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem příslušníků Policie ČR OOP [REDAKCE] kteří dne [REDAKCE] nezasáhli, když je žalobce k tomuto vyzýval, a nezjednali mu přístup do provozovny [REDAKCE] kterou měl žalobce pronajatou, čímž mu zabránili v jeho dalším podnikání a v nakládání s jeho majetkem umístěným v provozovně; žalobce v daném řízení škodu vyčíslil ve výši 11 426 722,90 Kč coby ušlý zisk, jehož by z podnikání dosáhl, kdyby mu Policie zjedнала přístup do provozovny. Shora uvedeným rozhodnutím Nejvyšší soud dovolání žalobce odmítl.
5. Z uvedeného je patrné, že žalobce se již po žalované (ČR - Ministerstvo vnitra) domáhal náhrady škody, a to na základě shodných skutkových tvrzení, jako v nadepsaném řízení. Žalobce se tedy **domáhal stejného nároku a proti stejnému subjektu jako v jiném řízení, v němž již bylo o dané věci rozhodnuto.**
6. Podle § 159a odst. 4 o.s.ř. platí, že jakmile bylo o věci pravomocně rozhodnuto, nemůže být v rozsahu závaznosti výroku rozsudku pro účastníky a popřípadě jiné osoby věc projednávána znovu.
7. Podle § 103 o.s.ř. kdykoliv za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může jednat ve věci (podmínky řízení). Podle § 104 odst. 1 o.s.ř. pak platí, že jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví.

8. **K takovým neodstranitelným nedostatkům podmínek řízení patří i překážka věci pravomocně rozsouzené.** Z výše uvedených skutečností a zákonných ustanovení je zřejmé, že ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE] (příčemž další řízení sp. zn. [REDAKCE] již bylo z uvedeného důvodu zastaveno) a u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. [REDAKCE] již bylo pravomocně rozhodnuto o nárocích, jichž se žalobce domáhá i v nadepsaném řízení. **Jde tedy o tytéž nároky na základě shodných skutkových tvrzení a o tytéž účastníky řízení.**
9. **Skutečnost, že se žalobce v nadepsaném řízení domáhá jiné částky, než jaké se domáhal v předchozích řízeních, není pro posouzení překážky věci pravomocně rozhodnuté relevantní.** Uvedený závěr plyne rovněž např. z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 859/2009-339 ze dne 26. 5. 2011, v němž uvedl, že: „*Situace, kdy v projednávané věci žalobce požaduje vyšší částku než v řízení původním [...] na předdeslaném závěru nic nemění. Jestliže totiž soudy v původním řízení dospěly k závěru, že není dán základ žalobcem uplatněného nároku, tvoří takové pravomocné rozhodnutí překážku věci rozsouzené bez ohledu na vyšší požadovaného nároku*“ (zvýraznění doplněno).
10. S ohledem na shora uvedená skutková zjištění a relevantní právní předpisy soudu nezbylo než dle § 159a odst. 4 o.s.ř. řízení z důvodu překážky pravomocně rozhodnuté zastavit.
11. Soud dále rozhodl o tom, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení. Učinil tak na základě § 146 odst. 2 o.s.ř. první věty *a contrario*, neboť to byl žalobce, kdo způsobil zastavení řízení tím, že podal žalobu ve věci, o níž již bylo pravomocně rozhodnuto, přičemž žalované však žádné náklady řízení nevznikly.

K odměně právní zástupkyně:

12. Usnesením ze dne [REDAKCE] Městský soud v Praze ustanovil žalobci právní zástupkyni Mgr. Blanku Vančurovou.
13. Podle § 140 odst. 2 o.s.ř. platí, že byl-li ustanoven účastníku zástupcem advokát, platí jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování, popřípadě též náhradu za daň z přidané hodnoty, stát.
14. Odměna právní zástupkyně žalobce sestává z odměny za právní zastoupení dle § 7 bod č. 7 ve spojení s § 12a odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., *o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)*, kdy tak za jeden úkon právní služby přísluší částka 5 000 Kč. V daném případě byly provedeny 3 úkony právní služby, tj. celkem 15 000 Kč. Konkrétně se jednalo o následující úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), c) a d) advokátního tarifu: (i) převzetí věci, (ii) další porada s klientem a (iii) doplnění žaloby, a dále 3 režijní paušály po 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, tj. 900 Kč. **Celková částka nákladů na právní zastoupení tak činí 15 900 Kč.**
15. Soud nepřiznal náhradu za požadovaný úkon spočívající v žádosti o náhradu újmy u žalované, a to s odkazem na § 31 zákona č. 82/1998 Sb., *o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád)*, dle něhož poškozený nemá právo na náhradu nákladů zastoupení, které vznikly v souvislosti s projednáváním uplatněného nároku u příslušného úřadu. Soud má totiž za to, že zmíněné ustanovení se použije i na případ, kdy daný nárok u žalované uplatnil ustanovený zástupce, neboť ten byl žalobci

ustanoven výhradně pro nadepsané soudní řízení a nikoli pro mimosoudní uplatnění nároku u žalované, které je prvním předpokladem a podmínkou, která má být splněna před zahájením řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Praha 9. srpna 2018

Mgr. Daniela Břízová Ratajová, LL.M. v. r.
soudkyně